

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA POLITICĂ

APARE ODATA PE SAPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, C. HAGI-THEODORAKY.

SILIU RĂDULESCU
PRIM-REDACTOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

Tabla de materii pe anul 1926 fiind apărută se trimite abonaților cari au achitat abonamentul fără altă plată suplimentară.

C. Hamangiu. — *Un nou proiect de Lege asupra presei.*
Jurisprudența Română. — *Inalta Curte de Casație și Justiție*
S. II — Execuție silită. — Urmărire imobiliară. — Adjudecatar. —
Seriozitatea prețului. — Aprecierea suverană a instanței de fond.
(Olva și G. Frenescu cu Dr. S. Nicolau)
Tribunalul Ilfov s. I c. — Daune cominatorii. — Caracterul lor. —
Lichidare.
(Elena P. Vasilescu și alții cu Soc. Inginerilor asociați).

Un nou proiect de Lege asupra presei

Acest proiect a fost alcătuit de d. C. Hamangiu, în 1918, pe când era secretar general la Ministerul de Justiție. Tot cu acea ocazie, d-sa a alcătuit și un important proiect de lege asupra organizării judecătorești, care schimba în mod radical sistemul defectuos și nedrept cu care se face azi selecționarea și avansarea magistraților, punând ca criteriu munca și meritul real pe temeiul concursurilor repetate, înlăturând astfel cu totul influențele politice ale puterii executive. Vom publica la timp și acest proiect.

Deocamdată ne vom ocupa de proiectul său de lege asupra presei.

Se știe că d. T. Cudalbu, Ministrul Justiției, în colaborare cu d. Profesor universitar V. V. Pella, au elaborat, pentru a fi supus debaterilor corporilor legiuitoare, un detaliat proiect intitulat: „*Lege pentru garantarea libertății de răspândire a ideilor și opiniunilor*“. La rândul său, d. G. D. Nedelcu, Consilier permanent la Consiliul legislativ, a alcătuit și d-sa, delegat de acest Consiliu, un alt proiect intitulat: „*Lege asupra libertății publicațiunii gândirii*“ care a apărut în No. 2 al „*Curierului Judiciar*“ din acest an. Societățile de presă lucrează și ele la un ante-proiect de lege, pe care-l vor prezenta Ministrului de Justiție spre a-l avea în vedere la alcătuirea definitivă a legii.

În scopul de a colecționa un material cât mai numeros asupra acestei importante chestiuni care pasionează, cu drept cuvânt, toate cercurile inte-

lectuale ziaristice, publicăm aci și proiectul de „*Lege asupra presei*“ alcătuit de d. C. Hamangiu.

Acest proiect, deși redactat în 1918, cu cinci ani înainte de votarea noii Constituțiuni, totuși textul articolelor sale concordă în mare parte cu dispozițiunile de libertate a presei prevăzute de această Constituție.

Proiectul d-lui C. Hamangiu pune dela început principiul democratic al libertății complete a presei, stabilind însă o responsabilitate reală și efectivă pentru abuzurile ce s'ar comite prin mijlocirea ei.

Concepția care se degajează din întreg cuprinsul lui, este conformă cu principiile cele mai moderne în materie de libertate a presei, necontrazicând nici ideologia marilor luptători pentru apărarea acestui sfânt drept, nici interesele superioare, tot atât de sfinte, ale Statului și ale particularilor.

La alcătuirea acestui proiect, d. Hamangiu a avut în vedere Legile asupra presei din Franța (1881), din Germania (1874), din Austria (1868), din Italia (1860) și din România (1864) precum și textele respective din Codul și procedura penală română.

N. R.

Iată textul acestui proiect al d-lui C. Hamangiu:

Lege asupra presei

Art. 1. — Presa este liberă.

Nu este nevoie de autorizațiunea prealabilă a niciunei autorități, pentru aparițiunea ei.

Nici cautiunea, nici cenzura și nici vreo altă măsură preventivă nu există în ceiace privește înființarea, vinderea sau distribuirea ziarelor sau altor publicațiuni periodice sau în volum.

Nici un ziar și nici vre-o altă publicațiune nu pot fi suspendate, suprimate sau împedecate de a fi răspândite, afară de cazurile excepționale anumite specificate în această lege. (Art. 24 (azi 25) Const. Art. 5 Legea franceză).

Art. 2. — Orice ziar sau publicațiune periodică trebuie să aibă: un proprietar, un director și un secretar de redacție; proprietarul poate fi în acelaș timp și directorul ziarului sau publicațiunii periodice; în cazul când personalul ziarului este restrâns,

proprietarul-director poate fi în același timp și secretar de redacție.

Proprietarul, directorul și secretarul de redacție, trebuie să fie români, majori, să domicilieze în România și să aibă deplinătatea drepturilor civile și politice.

Femeile pot fi proprietare sau directoare de ziare sau reviste, în aceleași condițiuni, cu excepția drepturilor politice. (Art. 6, L. Fr.).

Art. 3. — Înainte de aparițiunea unui ziar sau publicațiunii periodice, proprietarul, directorul și secretarul de redacție, vor face o declarațiune colectivă pe hârtie timbrată, semnată de ei și adresată Parchetului Tribunalului orașului de aparițiune, arătând:

a) Titlul ziarului sau publicațiunii periodice, scopul și modul aparițiunii sale.

b) Numele, pronumele, profesiunea și domiciliul proprietarului, directorului și al secretarului de redacție.

c) Arătarea tipografiei la care se tipărește. Când proprietarul ziarului sau publicațiunii periodice este o societate comercială, sau o instituție publică sau culturală, acel care face această declarațiune și o va semna împreună cu directorul și secretarul de redacție, va fi însuși directorul societății sau conducătorul instituțiunii.

Această declarațiune va fi înregistrată.

Parchetul va da o chitanță-dovadă, semnată de Procuror, despre facerea acestei declarațiuni și despre înregistrarea ei.

Orice schimbare de proprietar, director, secretar de redacție sau tipografie, trebuie să fie comunicată Parchetului în termen de 5 zile ce urmează acestei schimbări.

Numele directorului și al secretarului de redacție vor fi tipărite în fruntea fiecărui număr al ziarului sau publicațiunii periodice. Numele și domiciliul tipografului sau al firmei comerciale, se vor tipări în josul ultimei pagini. (Art. 7 și 11 L. Fr. Art. 6 L. Germană, Art. 9 și 10 al. 3 L. Austr.).

Art. 4. — În caz de contravenție la dispozițiile cuprinse în art. 2 și 3, proprietarul, directorul și secretarul de redacție, vor fi condamnați, fiecare la o amendă dela 50 la 500 lei, iar ziarul sau publicațiunea periodică nu va putea continua aparițiunea, decât după îndeplinirea formalităților prescise mai sus.

În caz de declarațiuni false, condamnățiunea, pe lângă amendă, va fi și închisoare dela 5 la 15 zile.

Dacă ziarul sau publicațiunea periodică continuă totuși de a apare, fără îndeplinirea acestor formalități, chiar după această condamnățiune, atunci persoanele indicate mai sus vor fi condamnate fiecare, la o amendă de câte 100 lei, de fiecare număr publicat neregulat, cu începere din ziua pronunțării primei condamnățiuni, dacă au fost judecați contradictor, sau după a treia zi dela notificarea condamnățiuni, dacă au fost judecați în lipsă, indiferent dacă s'a făcut opoziție sau apel, în caz când execuția provizorie a fost ordonată.

Termenele de judecată vor fi scurte. Cei condamnați, chiar în lipsă, pot face apel.

Curtea va trebui să se pronunțe în termen de 5 zile. (Art. 9 L. Fr.).

Art. 5. — Imediat după aparițiunea unui ziar sau a unei publicațiunii periodice, se va trimite din fiecare număr, câte un exemplar, semnat de secretarul de redacție, spre neschimbare, Parchetului Tribunalului orașului de aparițiune, care va semna de primire într'o condică ținută anume în acest scop. În cazul când ziarul apare într'o comună în care nu se află reședință de Tribunal, această trimitere se va face la Subprefectura sau Primăria respectivă care va expedia imediat exemplarele primite. Parchetului județului de care aparțin.

Această trimitere se va face prin îngrijirea administrației ziarului, în chiar ziua aparițiunii, din cele dintâi foi eșite din teacurile tipografiei.

În caz de contravenție, secretarul de redacție va fi condamnat la o amendă de 20 până la 100 lei.

Această trimitere nu dispensează însă pe tipograf, editor sau autor dela obligațiunile impuse lor prin legea din 23 Martie 1904, cu privire la depunerile de exemplare la Academie și la bibliotecile naționale. (Art. 10 L. Fr., Art. 9 L. Germ., Art. 42 L. Ital., Art. 17 L. Austr.).

Rectificări

Art. 6. — Orice ziar sau publicațiune periodică, sunt obligate de a publica, fără omisiuni sau adăugiri, toate rectificările ce îi vor fi adresate de către orice funcționar sau autoritate publică, cu privire la actele funcțiunii sale cari ar fi fost inexact raportate în coloanele lor.

De asemenea sunt obligate de a publica și răspunsurile oricărei persoane particulare, numite sau arătate în ele.

Aceste rectificări, cari vor trebui publicate în aceeași coloană și cu aceleași literă cu care au fost tipărite articolele respective, se vor insera gratuit, dacă nu vor întrece spațiul ocupat de articolele la care se referă. Pentru partea care depășește acest spațiu, plata se va calcula după tariful publicațiunilor judiciare. Ele se vor publica în No. cel mai apropiat, care în nici un caz nu poate să treacă peste termenul de 3 zile dela primirea rectificării.

Acest drept se prescrie după 40 zile dela data publicării articolului.

Pentru orice contravenție la aceste dispozițiuni, proprietarul, directorul și secretarul de redacție, vor fi condamnați fiecare la câte o amendă dela 100 la 1000 lei, în afară de celelalte pedepse și despăgubiri la cari pot fi supuși, în cazul când articolele respective ar cuprinde elementele vreunui fapt penal. (Art. 12 și 13 L. Fr., Art. 11 și 13 L. Germ., Art. 44 L. Ital. Art. 19 L. Austr.).

Ziare și scrieri periodice străine

Art. 7. — Circulațiunea și răspândirea în România a ziarelor sau scrierilor periodice publicate în străinătate, nu poate fi interzisă decât printr'o deciziune specială și motivată a consiliului de miniștri.

Circulațiunea și răspândirea unui singur No.

poate fi însă interzisă printr'o simplă deciziune a Ministrului de interne.

Acei cari vor pune în vânzare sau vor distribui asemenea ziare sau publicațiuni interzise, vor fi pedepsiți cu o amendă dela 50 la 500 lei. (Art. 14 L. Fr.).

Afisaajul, colportajul și vânzarea ziarelor

Art. 8. — În fiecare comună, primarul va determina prin ordonanțe, locurile destinate exclusiv pentru lipirea afişelor oficiale, relative la publicitatea regulamentelor, comunicărilor, ordonanțelor sau altor acte ale autorității publice. În aceste locuri speciale, este interzisă lipirea afişelor particulare.

Numai afişele autorităților publice vor putea fi tipărite pe hârtie albă. Toate celelalte afişe particulare, vor fi imprimate pe hârtie de diferite culori.

Orice contravenție la aceste dispozițiuni, se va pedepsi cu o amendă dela 20 la 200 lei. (Art. 15 L. Fr. Art. 23 L. Austr.).

Art. 9. — Afişele particulare se vor lipi în locuri anume destinate de comună, sau concesionate unor întreprinderi comerciale. Nimeni nu are voie să lipi asemenea afişe în alte locuri, sau pe zidurile caselor particulare și a clădirilor publice.

Contravențiunile se vor pedepsi cu o amendă dela 20 la 100 lei. (Art. 15 L. Fr.).

Art. 10. — Prin excepție, afişele electorale și profesiunile de credințe politice, vor putea fi lipite pe toate edificiile publice, afară de biserici, muzee și monumente, și mai ales în vecinătatea sălilor de vot. Dispozițiunile art. 8 relative la locurile rezervate publicațiunilor oficiale, vor fi însă respectate. (Art. 16 L. Fr.).

Art. 11. — Acei cari vor deslipi, rupe, acoperi sau altera prin orice procedeu, afişele lipite din ordinul autorităților, în locurile anume rezervate lor, vor fi pedepsiți cu o amendă dela 10 la 50 lei. Când faptul va fi comis de un funcționar sau agent al autorităților publice, pedeapsa va fi amenda dela 20 la 100 lei, sau închisoare dela 5 zile la 2 luni.

Aceleași pedepse, cu distincțiunile arătate mai sus, se vor aplica și acelor cari vor deslipi, rupe, acoperi sau altera prin orice procedeu, afişele electorale sau profesiunile de credințe ale candidaților politici, afară de cazul când ele ar fi lipite în locurile rezervate autorităților publice, prevăzute la art. 8. (Art. 17 L. Fr.).

Colportajul și vinderea imprimatelor

Art. 12. — Oricine va voi să exerciteze profesiunea de vânzător, colportor sau distribuitor pe străzi, drumuri sau în localuri publice sau private, a orice fel de imprimate, scrieri, cărți, broșuri, ziare, reviste, desemnuri, gravuri, note de muzică, litografii și fotografii, este obligat a face o declarațiune la Prefectura județului unde domiciliază.

În comunele rurale, declarațiunea se poate face la administrația plășii respective.

Această declarațiune va cuprinde: numele, pronumele, domiciliul, etatea, profesiunea obișnuită și

locul de naștere al declarantului, iar despre efectuarea ei i se va libera o chitanță-dovadă.

Vor fi respinse cererile acelor cari nu vor avea etatea de cel puțin 15 ani. (Art. 18 și 19 L. Fr.)

Art. 13. — Distribuitorii și colportorii ocazionali, nu sunt supuși acestei obligațiuni. (Art. 20 L. Fr.).

Art. 14. — Ziarele și toate cărțile, broșurile sau imprimatele distribuite sau vândute pe străzi și în localuri publice, nu vor putea fi anunțate, fie verbal, fie prin afişe, imprimate, decât numai prin titlul, prețul și enunțarea opiniunilor ce împărtășesc, precum și a titlurilor articolelor ce cuprind, cu indicarea numelui autorilor, dacă sunt semnate.

Nu este permis însă, ca aceste titluri să cuprindă imputațiuni calomnioase sau injurii la adresa nimănui, sau să aibă un caracter obscen, care ar atinge morala publică. (Legea din 19 Martie 1889 Art. 1).

Art. 15. — Exercițiul profesiunii de vânzător, colportor sau distribuitor, fără declarația prealabilă și etatea fixată de art. 12, falsitatea declarațiunii sau neprezentarea chitanței de facerea declarațiunii, precum și contravenirea la dispozițiunile art. 14 relative la anunțarea cuprinsului ziarelor și a celorlalte imprimate, se va pedepsi cu o amendă dela 20 la 100 lei, iar în caz de recidivă cu închisoare dela 5 la 15 zile. (Art. 21 L. Fr.).

Art. 16. — Dacă vânzătorii, colportorii și distribuitorii vor vinde sau vor distribui, cu bună știință, ziare, cărți, broșuri, desene, gravuri, note de muzică, litografii sau fotografii, prezentând un caracter delictuos, ei vor fi urmăriți conform dispozițiunilor respective din codul penal și din prezenta lege, ca autori principali sau complici. (Art. 22 L. Fr.).

Crime și delictे comise prin presă sau prin orice alt mijloc de publicitate

Art. 17. — Vor fi pedepsiți în calitate de complici ai unei crime sau a unui delict, toți acei cari, fie prin discursuri, prin strigări și amenințări, rostite în locuri sau adunări publice, fie prin ziare, scrieri, desene, fotografii, embleme sau alte imprimate vândute, distribuite sau expuse în locuri sau reuniuni publice, fie prin placarde sau afişe expuse vederii publicului, vor fi provocat direct pe autorul sau autorii principali, la comiterea unei crime sau a unui delict, în cazul când provocațiunea a fost urmată de fapt.

Această dispozițiune va fi deopotrivă aplicabilă chiar atunci când provocațiunea n'a fost urmată decât de o tentativă de crimă, conform art. 33 cod. penal.

Pedeapsa acestor complici va fi întocmai ca și a autorului principal, conform art. 47 și 51 din cod. pen. (Art. 23 L. Fr., Art. 38, 47 și 51 c. pen. rom.).

Art. 18. — Acei cari, prin unul din mijloacele arătate în art. precedent, vor fi provocat direct la comiterea uneia din crimele sau delictele în contra siguranței exterioare a Statului, prevăzute de art. 66—75 inclusiv din codul penal, vor fi pedepsiți în cazul când provocațiunea n'a fost urmată de fapt dela 1 an la 3 ani și cu o amendă dela 100 la 300 lei, iar în cazul când ea a fost urmată de fapt, dela

2 la 5 ani și cu amendă dela 1000 la 10.000 lei.

Acei cari, prin aceleași mijloace, vor fi provocat direct la comiterea uneia din crimele sau delictele în contra siguranței interioare a Statului, prevăzute de art. 76—91 inclusiv din codul penal, vor fi condamnați la aceleași pedepse.

De asemenea se vor condamna la aceleași pedepse, toți acei cari prin unul din mijloacele arătate în art. 17, vor fi făcut apologia crimelor de omor, de tâlhărie, de incendiu, furt sau distrugere.

Toate strigătele sau cântecele sedicioase sau de revoltă, proferate în locuri sau întruniri publice, vor fi pedepsite cu închisoarea dela 15 zile până la 3 luni și cu amendă dela 20 la 1000 lei. (Art. 24 L. Fr. Art. 66—91 c. pen. rom.).

Art. 19. — Orice provocațiune făcută prin unul din mijloacele arătate în art. 17, adresată militarilor de orice armă, în scopul de a-i opri și răsvrați dela datoriile lor militare și de supunere către șefii lor, în tot ce aceștia le comandă și le ordonă, în scopul executării legilor, a regulamentelor militare și a apărării Constituției, va fi pedepsită cu închisoare dela 2 la 5 ani și cu o amendă dela 200 la 3000 lei. (Art. 24 L. Fr.).

Art. 20. — In caz de propagandă cu caracter anarchic, pentru toate faptele specificate în art. 18 și 19, pedeapsa va putea fi dublată, închisoarea executându-se în mod individual, în camere separate. (Art. 4 L. Fr. 28 Iul. 1894).

Curțile și tribunalele, în asemenea cazuri de ațâțări anarchiste, vor putea interzice în total sau în parte reproducerea prin ziare, a desbaterilor proceselor. (Art. 5 L. Fr. 28 Iul. 1894).

Delicte contra Regelui, a familiei regale, a suveranilor străini și a reprezentanților lor

Art. 21. — Ofensele, ultragiile și injuriile aduse în mod public sau prin unul din mijloacele prevăzute în art. 17 în contra Regelui țării, a Reginei sau a vreunui membru din familia Regelui, se vor pedepsi cu închisoare dela 3 luni la 2 ani și cu amendă dela 500 până la 5000 lei.

Prin familia Regelui se înțelege rudele ascendente și descendente, precum și colateralii până la al 3-lea grad, precum și afinii din aceeași categorie. (Art. 26 L. Fr., Art. 77 Cod. penal rom.).

Art. 22. — Orice ofense și orice atac adus în mod public sau prin unul din mijloacele prevăzute în art. 17 în contra autorității constituționale a Regelui, sau în contra inviolabilității persoanei sale, sau în contra drepturilor constituționale ale dinastiei, precum și imputările aduse Regelui pentru actele guvernului său, pentru care numai miniștrii sunt responsabili, se vor pedepsi cu închisoare dela 6 luni la 3 ani și cu amendă dela 1000 la 10.000 lei. (Art. 77 C. penal român).

Art. 23. — Ofensele, ultragiile și injuriile aduse în mod public sau prin unul din mijloacele prevăzute în art. 17 în contra suveranilor statelor străine, sau în contra ambasadurilor și miniștrilor plenipotențiarilor, precum și a locțiitorilor lor acredi-

tați pe lângă guvernul țării, se vor pedepsi cu închisoare dela 1 lună la 1 an și cu amendă dela 100 la 3000 lei. (Art. 36 și 37 L. Fr.).

Delicte contra legilor și instituțiilor

Art. 24. — Acei cari, în mod public sau prin unul din mijloacele prevăzute în art. 17, vor provoca direct la nesupunere și dispreț contra respectului ce se datorește legilor țării, ori către autoritățile constituite, precum și acei cari vor ataca sau provoca la dispreț contra religiei de stat sau acelor alte religii recunoscute, sau în contra principiului proprietății și a drepturilor de familie, se vor pedepsi cu închisoare dela 1 lună până la 1 an și cu amendă dela 100 la 3000 lei. (Art. 181 Cod. pen. român și art. 47 și 49 Legea presei din 1862).

Art. 25. — Publicarea sau reproducerea, făcută cu rea credință a unor vești mincinoase, a unor documente false, închipuite și pe nedrept atribuite altora, când asemenea vești ar fi de natură a turbura liniștea publică, a vătămă morala publică sau a aduce dispreț asupra reprezentanților autorității publice, se va pedepsi cu închisoare dela 1 lună la 1 an și cu o amendă dela 100 la 1000 lei. (Art. 50 Legea română a Presei din 1862).

Delicte de ultraj la bunele moravuri

Art. 26. — Oricine va comite un ultraj în contra moralei publice sau religioase, sau în contra bunelor moravuri, prin unul din mijloacele prevăzute în art. 17 sau enumerate în aliniatele de mai jos, se va pedepsi cu închisoare dela 3 luni la 2 ani și cu amendă dela 100 la 3000 lei.

La aceeași pedeapsă se vor condamna și acei cari vor ajuta la comiterea acestor delicte, fie ca agenți provocatori, fie în calitate de complici:

1. Prin vânzarea, punerea în vânzare sau oferirea numai făcută în mod discret, prin expunerea, anunțarea prin ziare, afișarea sau distribuirea pe străzi, localuri și căi publice, de scrieri (ziare, reviste, cărți, broșuri), afișe, desene, gravuri, picturi, embleme, obiecte plastice, imagini optice, stereoscopice, sau filme cinematografice, cu caracter obscen, pornografic, contrarie bunelor moravuri.

2. Prin distribuirea la domiciliu, prin deportori sau prin poșta a acelorași scrieri, imprimată și imagini enumerate în aliniatul precedent.

3. Prin cântece, orale sau mecanice, proferate în mod public, și prin anunțuri sau corespondențe publice, contrarie bunelor moravuri.

Ziarele, scrierile, desenele, afișele, gravurile, emblemele, imaginile, filmele și cântecele incriminate, precum și obiectele sau instrumentele cari au servit la comiterea delictului, vor fi imediat seizate, sau luate cu forța în caz de opunere. Distrugerea lor nu se va efectua însă, decât în urma hotărârii definitive a instanței de judecată. Pedepsele de mai sus vor putea fi dublate, când aceste delicte vor fi comise față de minori. (Art. 262 c. penal român. Art. 28 L. Fr. Art. 1, 2 și 3 L. Fr. 2 August 1862).

Delicte contra persoanelor

Art. 27. — Este calomnie, orice alegațiune sau imputare nefondată a unui fapt care atinge sau vătămă bunul nume, onoarea sau considerațiunea, fie a unei persoane particulare sau a unui funcționar, fie a unei autorități sau corp constituit, precum și orice atribuire de fapte, cari dacă ar fi adevărate ar supune pe aceste persoane la pedepse prevăzute în codul penal, sau cel puțin la ura sau disprețul cetățenilor.

Orice expresiune ofensătoare și orice termen de dispreț, de insultă, sau de ocară, care nu cuprinde în el imputarea nici unui fapt determinat, este injurie iar nu calomnie. (Art. 29 L. Fr. Art. 294 și urm. C. pen. rom.).

Art. 28. — Calomnia comisă prin unul din mijloacele arătate în art. 17 și 26, precum și prin telegrama, cărți poștale sau scrisori deschise, trimise prin administrația poștelor, în contra curților, tribunalelor, autorităților civile sau militare, corpurilor constituite și administrațiilor publice, va fi pedepsită cu închisoare dela 3 luni la 2 ani și cu o amendă dela 100 la 3000 lei. (Art. 30 L. Fr.).

Aceiași pedeapsă se va aplica și calomniei comise prin aceleași mijloace, — în legătură cu funcțiunea sau calitatea lor, — în contra unuia sau a mai multor membri ai ministerului, ai corpurilor legiuitoare, a unui funcționar public, a unui depozitar sau agent al autorității publice, a unui reprezentant al cultului, recunoscut de Stat, a unui cetățean însărcinat cu un serviciu sau mandat public, temporar sau permanent, a unui jurat, a unui martor, în legătură cu depozițiunea sa. (Art. 31 L. Fr.).

Art. 29. — Calomnia comisă în contra particularilor, prin aceleași mijloace enunțate în art. precedente, se va pedepsi cu închisoare dela 1 lună la 1 an și cu amendă dela 50 la 2000 lei. (Art. 32 L. Fr.).

Art. 30. — Injuria comisă prin aceleași mijloace în contra corpurilor constituite, sau în contra persoanelor arătate în art. 28 al prezentei legi, va fi pedepsită cu 10 zile până la 6 luni închisoare și cu o amendă dela 20 lei la 1000 lei.

Injuria comisă prin aceleași mijloace, în contra particularilor, în cazul când n'a fost precedată de provocațiune, va fi pedepsită cu închisoare dela 5 zile la 3 luni și cu o amendă dela 10 la 500 lei. (Art. 294 și urm. C. pen. rom. Art. 33 L. Fr.).

Art. 31. — Se socotește mincinoasă orice imputare pentru care nu se înfățișează legiuită dovadă. Acel inculpat pentru calomnie, nu poate cere, spre a sa apărare, de a se dovedi imputarea sa de către alții, nici va putea să se apere zicând că înscrierile, piesele sau faptele doveditoare ale crimei sau delictului celui calomniat, sunt cunoscute, sau că imputarea, pentru care calomniatorul se află tras în judecată, s'a copiat sau s'a scos din scrieri străine, publicate în alte țări, sau din alte scrieri deja tipărite. (Art. 295 C. penal român. Art. 368 C. penal francez).

Art. 32. — Când fapta imputată asupra cuiva se va dovedi adevărată, imputătorul va fi apărat de orice pedeapsă.

Se va socoti ca dovadă legiuită numai aceia ce va rezulta dintr'o hotărâre definitivă a tribunale-

lor sau curților, sau din orice alt act autentic, sau din vreun înscris cu scrierea și cu subscrierea celui pretins calomniat. Dovada prin martori nu va fi admisă pentru a stabili realitatea faptelor imputate particularilor.

Când imputarea însă va avea de obiect faptele unui funcționar public, relative la atribuțiunile sale, sau în contra unor corpuri constituite, administrațiuni publice sau în general în contra persoanelor enumerate în art. 28 al prezentei legi, atunci faptele imputate se pot proba după dreptul comun, proba cu martori fiind admisă.

Tot după dreptul comun se va putea face proba imputațiilor calomnioase și injurioase făcute în contra directorilor sau administratorilor oricăror întreprinderi industriale, comerciale, sau financiare, când acele întreprinderi sunt create prin apeluri făcute la economia și creditul public.

Când pentru faptele imputate unui funcționar, unei autorități, întreprinderi sau unui particular, se vor fi început urmăriri de către ministerul public, sau când există un denunțator, urmărirea calomniei se va suspenda, dacă va cere imputătorul, până la rezolvarea procesului relativ la faptele imputate. (Art. 296 C. pen. rom. Art. 370 C. pen. Fr. Art. 62 și 63 L. presei din 1862. Art. 35 L. Fr.).

Art. 33. — Pentru calomniile publicate în presa străină, sau prin orice fel de imprimare publicate în străinătate, vor fi urmăriți autorii când sunt cunoscuți, sau acei cari au trimes spre publicare articolele incriminate, sau acei cari le-au introdus sau distribuit în țară. (Art. 369 C. pen. fr.).

Art. 34. — Dacă întâmplător, acel inculpat pentru calomnie nu ar ști nici să citească, nici să scrie, atunci delictul va cădea asupra alcătuitorului scrisului incriminat. (Art. 304 C. pen. rom.).

Art. 35. — Oricine, fie numai prin presă, sau în mod verbal și în acelaș timp și prin presă, va șantaja sau va încerca să șantajeze pe cineva, amenințându-l de a face contra sa revelațiuni sau imputațiuni difamatorii, și prin aceasta va fi stors sau va fi încercat să stoarcă, fie bani, fie efecte de valoare, fie iscălitură sau remitere de acte sau scrisori, cari ar conține sau ar opera o obligațiune, o liberațiune sau o dispozițiune oarecare, se va condamna la o pedeapsă dela 1 an la 3 ani și la o amendă dela 100 la 5000 lei. (Art. 334 C. pen. rom. Art. 400 C. pen. Fr.).

Publicațiuni interzise și imunități

Art. 36. — Este interzis:

1. De a se publica discuțiunile sau deliberațiunile secrete ale Camerei sau ale Senatului, afară de cazul când s'ar fi obținut permisiunea dela corpurile respective.

2. Este interzis: de a se publica desbaterile judecătorilor, tribunalelor sau Curților, când ele au avut loc în ședință secretă.

3. Este interzis: de a se face dări de seamă asupra proceselor de calomnie, în care proba faptelor imputate nu este admisă de lege. Hotărârea pronunțată însă, poate fi publicată.

4. Este interzis: de a se publica acte de ale instrucției penale (proces-verbale, interogatorii, de-

poziții de martori, expertize), înainte ca instrucțiunea lor să fie terminată, sau de a se face dări de seamă detaliate, cu scene și gravuri asupra comiterii diferitelor crime sau delicta, permise fiind ziarelor, în acest din urmă caz, numai simpla lor înregistrare.

5. Este interzis: de a se publica vreo hotărâre sau sentință penală condanatoare, înainte ca această sentință să fi devenit definitivă.

În orice afacere civilă, corecțională sau criminală, tribunalele și curțile vor putea interzice dările de seamă ale proceselor, când vor aprecia că aceasta dăunează interesul și siguranța generală, precum și morala publică.

6. Este interzis: de a se reprezenta piese, sau filme optice, stereoscopice sau cinematografice, cari înfățișează scene din comiterea de crime, delicta, sau alte acte cari ating siguranța și morala publică sau religioasă.

7. Este interzis: de a deschide în public subscripțiuni sau a tipări apeluri, cari ar avea de scop de a despăgubi de amendă, cheltueli sau daune interese pe cei condamnați pentru crime și delicta de orice natură, sau infracțiuni la prezenta lege.

Orice infracțiune la dispozițiunile acestui articol, va fi pedepsită cu amendă dela 100 la 3000 lei, iar în cazurile aliniatele 4, 6 și 7 și cu închisoare dela 3 luni la 2 ani. (Art. 57 și 58 L. presei rom. 1862. Art. 38, 39 și 4 L. Fr. Art. 5 L. Fr. 28 Iul. 1894. Art. 16 și 17 L. Germ. Art. 10 și 11 L. Ital.).

Art. 37. — Nu dau loc la deschiderea acțiunii publice, bucurându-se de imunitatea parlamentară, discursurile pronunțate în sânul corpurilor legiuitoare, precum și rapoartele și orice acte sau piese, imprimate din ordinul Camerei sau al Senatului.

Nu dau loc la deschiderea acțiunii publice, dările de seamă făcute exact și cu bună credință a debaterilor din ședințele publice ale Parlamentului.

Nu dau loc, de asemenea, la deschiderea acțiunii publice pentru calomnie, ultraj sau injurii, dările de seamă exacte, făcute cu bunăcredință, după debaterile judiciare sau după pledoariile orale sau scrise ale părților sau ale avocaților, înaintea instanțelor judecătorești, când aceste dări de seamă sunt permise.

Cu toate aceste, judecătorii, fiind sesizați de acci cari au interesul, pot pronunța, statuând în fond, suprimarea cuvintelor sau pledoariilor injurioase, ultragiante sau calomnioase și a condamnă pe acei vinovați la daune interese.

Pot da loc totuși la deschiderea acțiunii publice sau la acțiunea civilă în daune, fie din partea părților aflate în proces, fie din partea terților vizați în pledoarii, orice fapte sau afirmațiuni calomnioase străine de pricina procesului, în cazul când aceste acțiuni sunt rezervate în mod expres de instanțele judecătorești. (Art. 54 și 55 L. Presei rom. Art. 41 L. Fr.).

Urmăriri și represii

Art. 38. — Autorul, când este cunoscut sau când se dovedește, este răspunzător penalmente de articolele și scrierile sale; pe lângă autor, mai sunt deopotrivă responsabili, în calitate de complici con-

form art. 51 codul penal și directorul titular al ziarului precum și secretarul de redacție, toți fiind în același timp împreună cu proprietarul, solidari responsabili de despăgubirile bănești și cheltuelile de urmăriri, față de partea civilă, conform art. 998, 999 și 1000 din codul civil, chiar în cazul când unul din ei ar fi achitat penalmente. (Art. 24 (azi 25) din Constituție. Art. 47 C. pen. rom. Art. 42, 43 și 44 L. Fr. Art. 49 L. Ital. Art. 6 L. Sigur. Ital. Art. 31 L. Germ.).

Art. 39. — Când publicațiunea incriminată nu apare sub formă de ziar sau scriere periodică, ci sub forma unui volum, broșuri, foaie volantă sau afiș, atunci responsabil de delictul comis este numai autorul, când este cunoscut sau se dovedește; în lipsa sau nedovedirea autorului, este responsabil editorul, iar în lipsa și a acestuia, tipograful.

În cazul însă când ziarul, publicațiunea periodică, volumul, broșura sau celelalte imprimate, sunt anonime, răspunzători, până la descoperirea persoanelor indicate mai sus, sunt tipograful, vânzătorii și distribuitorii, conform art. 50 al. 3 codul penal. (Art. 42 și 43 L. Fr. Art. 59 L. Ital. Art. 21 L. Germ.).

Art. 40. — Când delictul de presă este comis prin gravură, desen, litografii sau fotografii, sunt răspunzători deopotrivă, în calitate de co-autori, artistul-gravor, desenator sau fotograf, editorul și tipograful sau litograful, vânzătorii și distribuitorii fiind responsabili în acest caz, în calitate de complici.

Tot astfel când delictul este comis prin gravuri optice, stereoscopice, sau filme cinematografice, răspunzători deopotrivă sunt antreprenorul întreprinderii comerciale, împreună cu artistul autor și cu fabricantul filmului, dacă ei domiciliază în țară. (Art. 22 L. Ital.).

(Va urma).

C. HAMANGIU

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECTIA II-a

Audiența dela 3 Noembrie 1926

Președinția D-lui Oscar N. Nicolescu

Olga și G. Fronescu cu Dr. S. Nicolau

EXECUȚIE SILITĂ. — URMĂRIRE IMOBILIARĂ. — ADJUDECAREA IMOBILULUI. — APRECIERE SUVERANĂ A INSTANȚEI DE FOND CU PRIVIRE LA SERIOZITATEA PREȚULUI OFERIT. — ART. 544 PR. CIVILĂ.

Tribunalul în facultatea pe care o are de a adjuca imobilul sau de a amâna vânzarea, după cum găsește că prețul ieșit este sau nu corespunzător valorii imobilului, este suveran apreciator al seriozității prețului și al raportului dintre acest preț și valoarea reală a imobilului urmărit, precum și al forței probante pe care o au în această privință actele de expertiză invo-

cate de debitor, și el poate să le înlătore și să-și formeze convingerea din celelalte elemente ale cauzei.

No. 3331 — Respins recursul făcut de Olga și G. Fronescu în contra ordonanței de adjudecare No. 7408/926 a Trib. Notariat Ilfov în proces cu Dr. S. Nicolau.

Curtea deliberând,

Asupra-singurului motiv de casare susținut de recurenți.

Având în vedere că prin ordonanța supusă recursului cu No. 7408 din 1926, Tribunalul de Notariat Ilfov a adjudecat în mod definitiv, în urma vânzării silite prin licitație publică, asupra intimatului Dr. S. Nicolau, imobilul din București, B-dul Mihail Ghica No. 29, fost proprietate a debitorilor Olga și Gheorghe Fronescu, recurenții de azi;

Având în vedere că din această ordonanță și din jurnalul Tribunalului cu No. 3885 se constată că la termenul de 20 Aprilie 1926, fixat pentru vânzarea prin licitație publică, prezentându-se trei concurenți și licitațiunea începându-se dela suma de 1500000 lei, după strigările făcute conform art. 544 cod. proc. civ., intimatul Dr. S. Nicolau a oferit prețul cel mai mare de 3300000 lei; că, debitorii recurenți au cerut amânarea vânzării, pe motiv că ea nu s'a făcut în condițiuni avantajoase, de oarece prin expertiza ordonată de sindicul falimentului G. Fronescu imobilul scos în vânzare a fost evaluat la 7010000 lei, prin aceea făcută de Creditul Urban București la 12000000 lei, iar veniturile numai a unei părți din imobil sunt de peste 300000 lei anul;

Că, Tribunalul a respins cererea și a adjudecat provizoriu asupra intimatului Nicolau imobilul în discuțiune, argumentând că din procesul-verbal de situații și din lucrările din dosar rezultă că prețul oferit este suficient față de valoarea reală a imobilului, că expertizele invocate nu pot fi adevărate, dată fiind diferența dintre valorile arătate în ele, și că vânzarea se face în condițiuni destul de serioase;

Considerând că din litera art. 544 cod. proc. civ. rezultă în mod clar că după cele trei strigări făcute conform alin. 1, Tribunalul de urmărire poate sau să acorde amânarea sau să adjudece imobilul scos în vânzare, fie asupra creditorului, fie asupra celui ce va fi oferit un preț mai mare decât creditorul, numai în cazul când nimeni nu a dat un preț mai mare decât cel ce s'a pus de creditor și cu care s'a deschis licitația, sau în lipsă de mai mulți concurenți; că, însă, potrivit alin. 2 al acestui text, atunci când se prezintă concurenți și la cea din urmă strigare va fi eșit un preț superior aceluia cu care s'a început licitația, ca în speță, Tribunalul este ținut să adjudece imobilul asupra celui ce a dat prețul cel mai mare;

Considerând, chiar în ipoteza că după alin. 2 al art. 544 cod. proc. civ. Tribunalul ar avea facultatea să adjudece imobilul sau să amâne vânzarea după cum găsește că prețul ieșit este sau nucorespunzător valorii imobilului, — că încă în asemenea caz Tribunalul este suveran apreciator al seriozității prețului și al raportului dintre acest preț și valoarea reală a imobilului urmărit, precum și a forței probante pe care o au în această privință actele de expertiză invocate de debitor, și el poate să le înlătore și să-și formeze convingerea din celelalte elemente ale cauzei;

Că, astfel fiind și întrucât în speță instanța de urmărire a avut în vedere susținerile și actele invocate de către recurenții-debitori, și a motivat suficient înlăturarea lor, Tribunalul nu a violat legea și nici nu a săvârșit vre-o omisiune sau exces de putere prin soluțiunea dată;

Că, dar, motivul de casare nu este întemeiat și recursul urmează a fi respins.

Pentru aceste motive, Curtea respinge recursul.

TRIBUNALUL ILFOV S. I-a

Completul camerei de consiliu dela 17 Mai 1926

Președinția D-lui S. Rădulescu, Președinte

Elena P. Vasilescu și alții cu Societatea Inginerilor asociați și alții.
DAUNE COMINATORII.—CARACTERUL LOE.—LICHIDAREA ACESTOR
DAUNE.—ART. 1073 ȘI 1075 COD. CIVIL.

Daunele cominatorii având numai caracterul unui mijloc de constrângere în potriua debitorului care nu-și execută obligațiunea, condemnațiunea pentru plata acestor daune, nu este definitiv fixată ci numai în mod provizoriu, rămânând ca judecătorii fondului să o fixeze definitiv după ce executarea hotărîrii s'a efectuat sau după ce a expirat termenul de executare, fie pe calea unei acțiuni principale în care să se lichideze aceste daune în raport cu quantumul fixat prin sentința primilor judecători și a intervalului de timp scurs dela data când aceste daune a fost acordate, fie pe calea contestației la executare, când debitorul care s'ar vedea urmărit pentru o sumă ce ar reprezenta aceste daune, ar veni și ar discuta quantumul la care ele s'au putut ridica.

Jurnalul No. 1161.— Admisă în perte cererea făcută de Elena P. Vasilescu și alții pentru liberarea sumei de 81603 lei cuprinsă în recipisa Cassei de depuneri cu No. 14331/925 de către Soc. Inginerilor asociați, Florea Procopie Dumitrescu, Hugo Bischoff și Bruno Bischoff.

Tribunalul,

Asupra cererii introdusă de Elena P. Vasilescu, Maria P. Vasilescu și Mircea P. Vasilescu prin J. avocat Neter, procurator, cu petițiunea înregistrată la No. 12933 din 1926 prin care cere în executarea sentinței acestui Tribunal cu No. 213 din 1925 rămasă definitivă, ca din suma depusă de părți drept cauțiune pentru suspendarea executării să li se libereze, Lei 60.000 acordați cu titlu de daune și cheltueli de judecată prin menționata sentință, 3000 lei cheltueli de judecată, acordați prin decizia Inaltei Curți de Casație secția I cu No. 88 din 1925 și lei 64000, daunele cominatorii acordate tot prin sentința No. 213 din 1925 socotite dela 14 Februarie 1925, data pronunțării sentinței până la 10 Aprilie 1925, când s'a admis suspendarea și apoi dela 11 Ianuarie 1926, data deciziei Inaltei Curți de Casație și până la 14 Aprilie 1926, data prezentei cereri.

Având în vedere că în fapt se constată următoarele:

Prin sentința acestui Tribunal cu No. 213 din 1925 admitându-se în parte acțiunea intentată de către General P. Vasilescu, autorul petiționarelor de față, azi decedat, a obligat între altele pe părți la plata sumei de 50000 lei cu titlu de daune, la câte 500 lei pe fiecare zi de întârziere cu titlu de daune cominatorii, în caz când n'ar reface șanțul despărțitor la care numiții părți au fost obligați prin sentință, plus 10000 lei cheltueli de judecată.

Că în contra acestei sentințe făcându-se recurs de către părți, aceștia au cerut și obținut suspendarea executării până la judecarea recursului, pe baza unei cauțiuni de 200000 lei ce au fost depuși și consemnați sub recipisa No. 14331 din 1925 iar mai târziu transformați în 97085 lei numerar.

Inalta Curte de Casație judecând cererea de recurs și respingând-o prin decizia cu No. 88 din 1925, sentința a rămas definitivă, iar din certificatul liberat de șeful Portăreilor Tribunalului Ilfov cu No. 10401 din 1926, se constată că până în prezent nu a fost executată.

În ce privește liberarea sumei de 63000 lei și anume: 50000 reprezentând daunele interese acordate prin sentință și 10000 lei cheltueli de judecată acordate prin aceeași sentință.

Având în vedere că pârta prezintă Societatea Inginerilor Asociați „S. I. A.” prin reprezentantul său recunoaște că reclamanții au dreptul la această sumă și nu se opune a fi liberată reclamanților.

Că deci Tribunalul urmează a admite cererea în această privință.

În ce privește liberarea și a restului din suma consemnată drept cauțiune de părți, ca reprezentând daunele cominatorii acordate tot prin sentința de mai sus dela 14 Februarie 1925 până la 10 Aprilie 1925 când s'a admis suspendarea și apoi și la 11 Ianuarie 1926 data deciziei Casației până la 14 Aprilie data prezentei cereri.

Având în vedere că într'adevăr prin sentința acestui Tribunal cu No. 213 din 1925 părții au mai fost condamnați față de reclamanți să refacă șanțul despărțitor iar în caz contrariu să plătească suma de 500 lei pe fiecare zi de întârziere cu titlu de daune cominatorii.

Considerând că daunele cominatorii neavând decât caracterul unui mijloc de constrângere în scop de a învinge rezistența debitorului, condamnățiunea la plata lor nu este definitiv fixată ci este provizorie, rămânând ca judecătoria fondului să o fixeze definitiv după ce executarea hotărârii s'a efectuat sau după ce a expirat termenul de executare, fie pe calea unei acțiuni principale în care să se lichideze aceste daune în raport cu quantumul fixat prin sentința primilor judecători și a timpului care a curs dela data când aceste daune au fost acordate, fie pe calea contestației la executare când debitorul care s'ar vedea urmărit pentru o sumă care ar reprezenta aceste daune ar veni și ar discuta quantumul la care ele sau putut ridica.

Că în nici un caz, atât timp cât debitorul se opune, Tribunalul pe cale grațioasă nu poate dispune ca daunele cominatorii acordate printr'o sentință judecătorească să fie acordate pur și simplu din suma depusă drept cauțiune de debitor conform legii Curții de Casație pentru suspendarea executării.

Că astfel fiind, cererea de față urmează să fie admisă în parte numai pentru suma de 63000 lei.

Pentru aceste motive, admite în parte.

Semnat: S. Rădulescu

DECANATUL BAROULUI DOLJ

PREMIUL BAROULUI DOLJ „AVRAM IANGU” 1917

În conformitate cu dispozițiile regulamentului pentru acordarea premiului baroului Dolj „Avram Iancu”, publicat în Buletinul Uniunii Avocaților din România, An. II No. 7—8, 1925, pag. 151, și în revista Justiția Olteniei, An. VII. 1926 No. 1 și 2, pag. 16, Consiliul Baroului Dolj, în cursul anului 1926 a acordat acest premiu d-lui George Alexianu, pentru lucrarea sa „Dreptul Constituțional”, primul volum din „Biblioteca Universitară” de sub direcțiunea d-lui C. Hamangiu, consilier al Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Acest premiu de lei 10.000 este prevăzut în bugetul baroului Dolj și pe anul 1927, pentru cea mai bună lucrare din orice domeniu al dreptului public sau privat, scrisă de un avocat din orice barou din țară.

Termenul de depunerea lucrărilor la Decanatul Baroului, în cinci exemplare, este până la 1 Septembrie 1927.

Se aduce aceasta la cunoștința tuturor d-lor avocați, definitivi și stagiați.

Decanul Baroului Dolj, Dem. D. Stănescu
No. 143, 1927 Februarie 8